

резерва, и проч. Допускате ли всички тия нѣща да не сж прави?

— Може да има нѣщо право, но има много работи, които не сж тѣй, не сж прави?

— Кои нѣща сж прави?

— Азъ съмъ ходилъ въ гостилницата, но заговоръ тамъ не е имало. Да се говори за положението на емигрантитѣ, това не е заговоръ.

— За убивание на Н. Ц. Височество княза, не сте ли чували да се е говорило, да сж говорили Поповъ и Миларовъ?

— Азъ казахъ и на слѣдователя, че отидете и ще чуете, че това на всѣкъдѣ се говори по кафенетата.

Гдѣто да отидете, ще чуете да се говори за това. Но не съмъ говорилъ. Може и Поповъ, и Миларовъ да сж казвали, но азъ не знамъ.

— Допущате ли, че Поповъ и Миларовъ ви клѣветятъ?

— Не допускамъ, но може за слава, отъ слабостъ и глупостъ, да говорятъ така.

— Казахте, че въ Руссия сте ходили българскитѣ офицери съ своитѣ униформи. Вий каква униформа носѣхте тамъ?

— Формата на 11-й Сливенскій полкъ.

— Но послѣ се измѣни тази форма. И вий въведохте ли измѣнение? Сливенскій полкъ се раздѣли на два, вий чия форма носяхте?

— На Сливенскій полкъ, и се считахъ на длъжность субалтеренъ офицеръ, подъ названиее подпоручикъ.

— Какъ ви прикомандироваха тамъ?

— По подадена докладная записка въ генералния щабъ, съ съдържание, че понеже съмъ емигрантинъ и служилъ въ България на Н. И. Величество, и тѣ ми разрѣшаватъ да нося формата, еполетитѣ си, съ всички права и превелегии, като офицеръ.

— Давахте ли клѣтва?

— Никаква клѣтва не съмъ давалъ, въ България съмъ давалъ, а тамъ не.

Прокурора: Василевъ! Въ гостилницата присѣтствувахте ли вий съ четворицата?

— Да, присѣтсвувахъ.

— Нищо не сте ли приказвали за заговоръ?

— Втория пѣтъ имаше въпросъ, какъ да се доде въ